

Missa votiva de Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento

Introitus. Ps. 80. Cibávit eos ex ádipe fruménti: et de petra, melle saturávit eos. Ps. *ibid.* Exsultáte Deo adjutóri nostro: jubiláte Deo Jacob.
V. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquisti: tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios. **1. Cor. 11. e.**

Fratres: Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípíte, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et cálicem, postquam scenávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo ságuine. Hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat. ítaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit córporis et sánguinis Dómini. Probet autem seípsum homo: et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat, et bibit indígne, júdicium sibi mandúcat, et bibit: non dijúdicans corpus Dómini.

Мисса Ѡбѣтѣнаѣ ѡ пресѣтѣмъ чѣннствѣ ѣвхаристїи

Присѣлѣнїѣ Псал. ѡ. Напитѣ ѡ ѡчѣх ѡ чѣка пшенична, ѡ ѡ камене меда насѣти ѡчѣх. Псал. **чѣѡже.** Радѡщѣтеѣ вѣщѣ помѡщннѣх ѡнашемѣ, возкликините вѣщѣ їакѡвлю.
G. Слава Ѡцѣ.

Молїтѣѣ

Бже, ѡже намѣ подѣ чѣннствѡмъ дѣвнымъ мѣкнѣ чѣоѣ пѣмѣтъ ѡстѣвнѣх ѣснѣ: подѣждѣ, молимъ чѣ, чѣкѡ намѣ чѣкла ѡ крѡвнѣ чѣоѣ стѣѣлѣ чѣннѣ чѣстѡкѡчнѣ, да ѡскѣплѣнїѣ чѣоѣгѡ плѡдѣх вѣ насѣх вѣсгдѣ ѡчѣшемъ. ѡже жнѣшнѣ ѡ царѣтѣвѣшнѣ сѣх вѣгомъ Ѡцѣмъ вѣх ѣдѣннствѣ дѣх стѣгѡ вѣх, во вѣлѣ вѣкнѣ вѣкѡвѣх.

Чтѣнїѣ послѣнїѣ блаженнагѡ апѣла пѣлла вѣх корїнѣланѡмъ. **ѣ. Кор. ѣ.**

Братїѣ: ѡзѣх во прїѣхѣх ѡ гдѣ, ѣже ѡ предахѣх вѣмъ, їакѡ гдѣ ѡсѣх вѣх нѡщѣх, вѣх нѡже предѣнѣх вѣкѣше, прїѣмѣх чѣкѣвѣх, ѡ влѣгодарївѣх прѣломнѣ, ѡ рѣчѣ: прїнмїтѣ, їаднѣтѣ, сїѣ ѣстѣ чѣкло моѣ, ѣже за вѣ лѡмнѣмоѣ: сїѣ чѣворнѣтѣ вѣх моѣ вѡспомнѣнїѣ. Тѣкожде ѡ чѣшѣ по вѣчернѣ, глѣ: сїѣ чѣша нѡвнѣй завѣтѣх ѣстѣ вѣх моѣнѣ крѡвнѣ: сїѣ чѣворнѣтѣ, ѣлнѣжды ѣще пїѣтѣ, вѣх моѣ вѡспомнѣнїѣ. ѣлнѣжды во ѣще їѣстѣ чѣкѣвѣх сїѣ ѡ чѣшѣ сїѡ пїѣтѣ, смѣртѣ гдѣню вѡзвѣщѣѣтѣ, дѡндеже прїндѣтѣ. Тѣмѣже ѡже ѣще їѣстѣх чѣкѣвѣх сїѣ ѡлнѣ пїѣтѣх чѣшѣ гдѣню недѡстѡннѣ, повннѣнѣх вѣдѣтѣх чѣклѣ ѡ крѡвнѣ гдѣннѣ. да ѡскѣшѣтѣх же чѣловѣкѣх сѣкѣ, ѡ чѣкѡ ѡ чѣкѣ да їѣстѣх ѡ ѡ чѣшнѣ да пїѣтѣх. їаднѣнѣ во ѡ пїѣнѣ недѡстѡннѣ, сѣдѣх сѣкѣ їѣстѣх ѡ пїѣтѣх, не разѣждѣлѣ чѣкла гдѣннѣ.

Graduale. Ps. 144. Oculi ómnium in te sperant, Dómine: et tu das illis escam in témpore opportúno. **V.** Aperis tu manum tuam: et imples omne ánimál benedictióne.

Allelúja, allelúja.

V. Joann. 6. Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus; qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, in me manet, et ego in eo. Allelúia.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Mal. 1. Ab ortu solis usque ad occásum, magnum est nomen meum in géntibus. **V.** Et in omni loco sacrificátur, et offértur nómini meo oblátio munda: quia magnum est nomen meum in géntibus.

Prov. 9. Veníte, comédite panem leum: et bíbite vinum, quod míscui vobis.

Tempore Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dicitur:

Allelúja, allelúja.

V. Luc. 24. Cognovérunt discípuli Dóminum Jesum in fractióne panis. Allelúja.

V. Joann. 6. Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus: qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, in me manet, et ego in eo. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangéllii secúndum Joánnem. **Joann. 6. f.**

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, in me manet, et ego in illo. Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me.

Степéннаѧ ѱал. рѣд. Очи всѣхъ на тѧ оупокáютъ, гдѣ: ѡ ты дáеши ѡмъ пи́щю ко благовре́менїи. **С.** Ѡверзáеши ты рѣкъ твою ѡ ѡсполнáеши всáкое живóтно кáгословéнїѧ.

ѠлннаѢѧ, ѠлннаѢѧ.

С. Ѳоáн. 6. Плѣть ко моѧ ѡстинноу ѣсть бра́шно, ѡ кро́вь ко моѧ ѡстинноу ѣсть пи́во. Ѳды́и моѧ плѣть ѡ пи́и моѧ кро́вь ко мнѣ превыкáетъ, ѡ ѡзъ ко нѣмъ. **ѠлннаѢѧ.**

По седмодесáтницы, мнмопѢстїкъ ѠлннаѢѧ ѡ послѣдѡщїи стїхъ, рци:

Влѣкóмѡ Малах. ѧ. Ѡ всгтѡкъ со́лнца ѡ до зáпадъ ѡма моѧ проелáвнел ко ѡзыщѣхъ. **С.** ѡ на всáцѣмъ мѣстѣ дѡмїáмъ прїно́сителá ѡмени моѡм ѡ жѣрткá чїстá: занѣ келáе ѡма моѧ ко ѡзыщѣхъ.

С. Прїтч. ѡ. Прїдїте, ѡдїте хлѣбъ моѡ ѡ пи́те вїно, ѣже раетворїхъ кáмъ.

Ко вре́ма же пасхáльное мнмопѢстї степенѡ, ѡ клѣсто ѣд рци:

ѠлннаѢѧ, ѠлннаѢѧ.

С. дѢк. кѡ. Познáша оученицы гдѧ ѡса ко преломлѣнїи хлѣба. **ѠлннаѢѧ.**

С. Ѳоáн. 6. Плѣть ко моѧ ѡстинноу ѣсть бра́шно, ѡ кро́вь ко моѧ ѡстинноу ѣсть пи́во. Ѳды́и моѧ плѣть ѡ пи́и моѧ кро́вь ко мнѣ превыкáетъ, ѡ ѡзъ ко нѣмъ. **ѠлннаѢѧ.**

✠ Послѣдованїе стáгво ѣвлѧ ѡ ѡоáнна.

Ѳоáн. 6.

Ко вре́ма ѡно: Речѣ ѡса наро́домъ ѡдѣйскїмъ: Плѣть ко моѧ ѡстинноу ѣсть бра́шно, ѡ кро́вь ко моѧ ѡстинноу ѣсть пи́во. Ѳды́и моѧ плѣть ѡ пи́и моѧ кро́вь ко мнѣ превыкáетъ, ѡ ѡзъ ко нѣмъ. Ѳкоже послá ма живы́и ѡцъ, ѡ ѡзъ живѡ ѡцá рáди: ѡ ѡды́и ма, ѡ тоѡ

Hic est panis, qui de cælo descendit. Non sicut manducaverunt patres vestri manna, et mórtui sunt. Qui mandúcat hunc panem, vivet in ætérnum.

Offertorium. **Levit. 21.** Sacerdótes Dómini incénsum et panes ófferunt Deo, et ídeo sancti erunt Deo suo: et non pólluent nomen ejus.

Secreta.

Ecclésiæ tuæ, quæsumus Dómine, unitátis et pacis propítius dona concéde: quæ sub oblátis munéribus mýstice designántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

Præfatio de Nativitate Domini.
Quia per incarnáti Verbi.

Communio. **1. Cor. 11.** Quotiescúmque manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat: ítaque quicúmque manducáverit panem, vel biberit cálicem Dómini indígne, reus erit córporis et sánguinis Dómini.

Postcommunio.

Fac nos, quæsumus Dómine, divinitátis tuæ sempitérna fruitióne repléri: quam pretiósí Córporis et Sánguinis tui temporális percéptio præfigúrat: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

ЖИ́ВЪ БЪ́ДЕТЪ МЕНѢ РА́ДН. СЕ́Й Ѣ́СТЬ ХЛѢ́БЪ СШЕ́ДЫЙ СЪ НѢ́СЕ: НЕ Ё́АКОЖЕ Ё́АДОША О́ТЦЫ КÁШН МÁННЪ, ꙗ́ ОУМРО́ША: Ё́АДЫЙ ХЛѢ́БЪ СЕ́Й ЖИ́ВЪ БЪ́ДЕТЪ КО ВѢ́КН.

ПРИНО́СЪ **Лев. 21.** І́ЕРЕН ГД́НН ДУ́МІА́МЪ ꙗ́ ХЛѢ́БЫ ПРИНО́САТЪ БГ҃Ъ: ꙗ́ ЧТОГѠ РА́ДН СВÁТН БЪ́ДАТЪ БГ҃Ъ СКОЕМЪ ꙗ́ НЕ Ѡ́СЕКВЕРНÁТЪ І́МЕНЕ Ѣ́ГѠ.

Тáйна

Црѣкви твоѣй, молимъ чл, гдн, дары еднствѣ ꙗ́ мѣра мѣлостивнѣш подаждь, љже подх прннесѣнными даднн члнствѣннѣш назнаменѣютсѣ. Гдѣмъ нашимъ љсѣомъ хрѣтѣомъ, снѣомъ твоѣмъ, љже съ чѣобѣю живѣтъ ꙗ́ царствѣѣтъ въ еднствѣ дха сѣгѣш бгѣ, ко вслѣ вѣкн вѣкѣш.

Предсѣловіе Ѡ́ рождѣтвѣ гднн.
І́ако въплѣщѣннѣш словесѣ.

Причащѣніе 1. Кор. 11. Влѣждь љще љсте хлѣбъ сѣй ꙗ́ чашѣ сѣю пѣте, смрть гдню козвѣщѣете, дѣндеже прѣидѣтъ. Тѣмъже љже љще љстѣ хлѣбъ сѣй ꙗ́ пѣтѣ чашѣ гдню недѣстѣннѣ, повнненъ бѣдетъ чѣлѣ ꙗ́ крѣви гднн.

Попричащѣніе

Дждь намъ, молимъ чл, гдн, бжѣтвѣ твоѣш въ вѣчнымъ ѣжнвѣннѣшш наполеннѣшш, ѣже вѣременнѣ прѣлѣтѣ драгоцѣннѣшш чѣла ꙗ́ крѣве твоѣш прѣдѣбразѣѣтъ. љже живѣши ꙗ́ царствѣѣши съ бгѣш оцѣмъ въ еднствѣ дха сѣгѣш бгѣ, ко вслѣ вѣкн вѣкѣш.